

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA .....

Prețul abonamentului:	
Pe un an	100 Lei
Pe jumătate de an	50 "
Pe un pătrar de an	25 "
Un număr	2 Lei.
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei.

Ploi năvălitoare.

De două luni încoaci mai că nu e zi dela Dumnezeu, în care să nu plouă. Ploile acestea, ce se revarsă asupra noastră, se țin lanț, încât au devenit cu adevărat îngrijitoare pentru toată lumea.

Apele izvorâte din atâta plouă alimentară volumul râurilor, împrumutându-le energie, în cât forțate de afluența păraelor de munte, părăsire alvia lor de mai nainte, revărsându-se îmbelșug asupra sămănăturilor de prin luncile din apropiere, ba rupând uneori cu putere năpraznică chiar malurile, peste capul cărora eșiră apoi la largul lor.

În deosebi județul Severin avu mult de suferit în urma plagei grele a apelor, cari l-au copleșit în mare parte locurile dela șes, expuse inundării.

Pretutindeni, pe unde călătorește omul în acest județ, nu vede decât sau case prăbușite, sau recoltă inundată, sau drumuri distruse, sau ogașe spălăcite, sau poduri, ce se clatină.

Cetim prin gazete, că tocmai cum e în județul Severin, așa e și în alte județe, atinse de apele mari ale Dunării, Oltului și a altor ape.

În cercurile înalte s'a pornit o acțiune pentru ajutorarea celor sinistrați, în fruntea cărei acțiuni se află însași Majestatea Sa prea buna noastră Regină, care ca în totdeauna, când a fost de ajutorat, s'a coborât din înălțime, punându-se în serviciul obștesc.

Acțiunea e menită să producă valuri sociale, cât de puternice, cari să atingă cele mai îndepărtate locuri până la periferia țării, din care

valuri să se reverse binefacere asupra celor aținși de puterea apelor.

Acțiunea aceasta începută în cercurile înalte a aflat viu răsunet cu deosebire în județul Severin, unde de curând s'a constituit la prefectura județului un comitet pentru ajutorarea sinistraților din acest județ sub prezidiul D-lui Prefect, care a aflat cu cale să cheme la sediul său pe primarii orașelor și pe toți pretorii, dându-le inviațiuni temeinice, cum au să procedeze la compunerea tablourilor asupra pagubelor, precum și la adunarea ajutoarelor.

Inimoși frunțași ai județului au promis strașnicul lor concurs, că acțiunea comitetului județean să fie urmată de succes.

Se vor colecta: bani și bucate, precum și materiale de zidire. Cei ce au rămas pe drumuri vor fi împrăprietăriți în nex cu reforma agrară, apoi ajutamați, ca în scurtă vreme iarăși să poată avea, ce au pierdut.

Pagubele sunt clasate în trei categorii și anume:

1. în pagube suferite în vite și sămănături;
2. în pagubele, celor ce li-s'a distrus casele și
3. în pagubele, constatate în urma deteriorării podurilor și șoselelor, cari pagube din urmă s'au evaluat în județul Severin la suma însemnată de 14.000.000 Lei.

În fața acestor pagube datoria noastră este, că să dăm mână de ajutor, fiecare în propriul său cerc de activitate.

E frățesc și creștinesc, ca fiecare să contribuie, — după cum îi permit împrejurările, cu obolul său și din propriul său îndemn la ajutorarea celor inundați, fără să mai aștepte a fi

constrâns la aceasta prin vre-o lege votată de legislația țării. Fiecare dintre noi să considere acest ajutor de un impozit benevol, care impozit pe de o parte ne va ridica în fața fraților noștri năcăjiți în urma pagubelor suferite, pe de altă parte nu-i va umili în fața noastră, fiindcă dania aceasta nu e stoarsă cu puterea legii, ci e izvorită din suflet curat și din îndemn propriu.

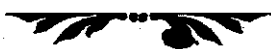
Să contribuim deci noi înși-ne și să stăruim, ca și alții să contribuie la colectele ce se vor lansa, pentruca rezultatul lor să fie pe deplin asigurat.

Mai ales slujitorilor Altarului le revine datoria, care e inerentă chemării lor preoțești, de a intensifica mișcarea pentru ajutorarea celor rămași fără adăpost, sau fără hrană dătătoare de viață.

Biserica e instituțiunea aceea, care în primul rând e chemată, ca prin corporațiunile, prin organizațiile și prin slujitorii ei să dea sprijin și îndemnuri, ca desechilibrul social, produs de acest potop de ploii neașteptate, să fie cât mai curând readus la normal.

În nădejdea, că bunul Dumnezeu nu peste mult ne va scăpa de ploile, cari au dat năvală asupra ținuturilor noastre, să ne facem cu toții datoria, sprijinind cu trup cu suflet acțiunea socială, ce s'a pornit pentru ajutorarea sinistraților.

A. M.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.
(Continuare)

Se cere însă în mod imperios, să fim sprijiniți, în opera noastră uriașă de spiritualizare a sufletului neamului nostru, de toți conducătorii, de toate autoritățile, de toți intelectualii, fără deosebire. — Cu toții trebuie să ne frângem genunchele în scaunul mărturisirii, dând pildă înaltă poporului, care nu mai poate crede cuvântările, ori cât de strălucite ar fi ele, ci se dorește după fapte pilduitoare, după oameni, după moralitate. Căci prin această procedură de a ne întâlni cu poporul nostru și'n scaunul mărturisirii ne vom simți cu toți un trup și un suflet, vom crea legături indisolubile între toți factorii conducători și între popor, se va desvolta treptat în noi toți o cât mai strânsă solidaritate,

o cât mai luminoasă conștiință națională cu o directivă unitară. Și prin această procedură, vom îndatina poporul, ca'n toate împrejurările vieții sale, să-și consulte conștiința înainte de a se decide la faptă. Prin acest examen de conștiință ținut în scaunul mărturisirii, vom da o educație cetățenească poporului nostru, chemat acum să se pronunțe și'n viața noastră politică. Va trebui să înțeleagă, că'n mijlocul răsturnării tuturor valorilor, că'n mijlocul vieții noastre politice prea mult agitate, mai are o scăpare, mai are un loc de reculegere senină, mai are un prieten adevărat și singur credincios, *conștiința*, de glasul căreia va trebui să asculte în toate împrejurările vieții, căci acest glas e divin și minunea cea mai mare în universul întreg, după cum un înțelept *Kant* ne spune în opera sa: „*Religia și limitele rațiunii*“. Poporul nostru va înțelege mereu, că el este suveran în conștiința lui și că el este obligat să-și consulte acest glas divin și să-l urmeze, deoarece tot ce nu este din conștiință (Rom., 13, 5) și din credință, păcat este. (Rom., 14, 23.).

În scaunul mărturisirii trebuie să se întâlnească întreaga elită intelectuală a neamului nostru, învățătorii, profesorii, marii pedagogi și filosofi, bărbații de stat, reprezentanții justiției: judecătorii și advocații, până chiar și medicii. — Căci un medic serios, cu temeinice pregătiri și cu multă experiență, va trebui să prindă cel mai important punct de întâlnire cu duhovnicul, în scaunul mărturisirii. Aici, în intimitățile adânci ale sufletelor, se armonizează toate contrastele aparente, care separă pe intelectualii noștri și-i înregimentează în tabere deosebite. — Că medicul este doftorul trupurilor și, prin aceasta, întrucâtva și al sufletelor, aceasta o recunoaștem, fără îndoială. Dar iarăși trebuie să mai adăugăm spre deplina lămurire a noastră a tuturor, că un duhovnic cu profundă vocație și cu serioase pregătiri, precum prin balsamul și prin credința rugăciunii dă ajutorul cel mai mare medicului, ajutându-l prin chiar acest tratament moral întru vindecarea bolnavilor, tot așa și'n scaunul mărturisirii acest duhovnic se arată cel mai devotat prieten și colaborator al medicului. Aici trebuie să dispară orice asperitate, orice vrășmășie, orice neînțelegere, orice aroganță. Căci, dacă dorim cu adevărat binele trupesc și sufle-

tesc al neamului nostru, dacă voim ca acest neam să se urce pe pedestalul măreț al distincției sufletești dovedind astfel o podoabă din cinste și de înțelepciune în concertul celorlalte neamuri, dacă dorim ca acest neam să-și îndeplinească cu cinste menirea înaltă de purtător al nobleții și al culturii adevărate în această parte a lumii, strălucind prin calitățile lui fizice și psihice, dacă, prin urmare, credem, că acest popor abia acum începe să-și dea contribuția prețioasă la înfăptuirea armoniei și frăției universale, dacă-i recunoaștem acest măreț ideal, la realizarea căruia chemată este această națiune mult necăjită în trecut, iar acum scăpată, ca prin minune, din toate vicisitudinile istoriei, atunci trebuie să ne însușim de arzătoarea dorință, ca aceste neînțelegeri și vrăjmășii să înceteze odată între noi și dezbrăcându-ne de zgura patimilor și depunând haina îngustă a egoismului și a mândriei nejustificate, să însușim din tot cugetul, din tot sufletul și din toată inima, mână în mână, a da o directivă sănătoasă și unitară acestui neam, însetat după o vorbă bună, blândă, după un sfat înțelept, după cultură, cinste și omenie. Aceste cuvinte ale noastre se referă la toate autoritățile lumești și la toți intelectualii neamului nostru fără deosebire.

Se referă însă mai ales la aceia, care au menirea și trebuie să se ostenească de a stabili o armonie, un echilibru între fizic și psihic.

Căci azi știința experimentală a confirmat ceea ce cuvântul biblic a spus cu mii de ani înainte: un suflet senin o conștiință veselă, pururea împăcată cu sine însăși, un psihic pururea în echilibru, neîncolțit de patimi, dar cu un ideal măreț, un astfel de suflet dă sănătate corpului, îi mărește capacitatea de acțiune, îl împintenește spre săvârșirea de lucruri mari și frumoase. Pe când un suflet pururea copleșit de patimi, ca: ura, invidia, mânia, ambiții josnice, etc., are o înrăurire dezastruoasă asupra fizicului, îl macină, îl mistue mereu, pregătindu-i astfel treptat ruina, iar, în cele din urmă chiar moartea.

În pildele înțeleptului Solomon citim: „Domnul blând este doftor inimii, iar cariul oaselor este inima simțitoare (plină de mânie). (Pildele lui Solomon, 14, 31.). Iar într'alt loc: „Dreptatea înalță neamul, iar păcatele împușcăază semin-

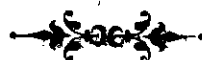
țiile“. (Pilde, 14, 35). Și iarăși: „Inima veselă bună vieată face; iar omului trist i-se usucă vasele“. Pilde, 17, 23.), etc.

Un cugetător ca G. D. Marden a scris un studiu întreg despre „Puterea cugetării“, arătându-ne, cum printr'o voință de fier, printr'o credință nețărmurită în izbândirea unui ideal măreț, cum printr'o seninătate sufletească, putem deveni oameni mari, capabili de săvârșirea lucrurilor celor mai mărețe; iar, cum prin ură, frică, invidie, gânduri negre, turburări cronice ne ucidem sistematic fizicul.

Căci frica ne deprimează și ne face sclavi, pricinuește purtări mari în imaginație și în cap, văzând mereu umbră și întunecac acolo, unde credința, antidotul fricii, vede „marginea argintată a norului și soarele în dosul norilor“. Istoria medicilor ne istorisește nenumărate cazuri, când prizonierii se îngrozesc atât de mult de vederea ghilotinei, încât mor înainte de a fi executați. O spaimă neașteptată poate să ne înâlbească părul într'o singură noapte. Pe când toate ideile și sentimentele mari, frumoase, toate emoțiunile plăcute „lărgesc vasele capilare și înlesnesc circulația sângelui; frica, dimpotrivă, strânge aceste vase și împiedică circulația“.

Credința face minuni. „Eu l-am pansat și Dumnezeu l-a vindecat“, a scris Ambroise Paré pe zidurile școlii de medicină din Paris.

(Urmează.)

Credulitatea poporului nostru,

Una, dintre slăbiciunile poporului nostru țaran dela sate, este și credulitatea, — adică înclinarea de-a se lăsa înșelat de străinul abia văzut care-i vorbește, eventual, despre bunătățile socialiste și bolșeviste, ori despre minunile săvârșite de cutare vrăjitor sau vrăjitoare, într'o localitate oare-care.

În lucrările sale folclorice, mâna harnică de albină, a învățătorului Emilian Novacoviciu din Răcăjdia, a încrestat o „legendă“ a „maicei Dumineca“. Iată însemnarea dlui Novacoviciu: „După ce a colindat multe sate, (maica Dumineca) — după multă așteptare —, m'a sfârșit, a venit. S'a stabilit pentru îndreptare, în comuna

cea mai destrăbălată V., unde avea și prooroci, întocmai ca și pe uremea, înainte de venirea Domnului Isus Christos. Aci peregrinau oameni bolnavi, din diferite părți ale Bănățului sudic, pentru a-și reprimi sănătatea perdută. Chiar și Nemții din Anina-Șteier, mai civilizați, încă mergeau la dânsa (va să zică o realitate necontestabilă) ca să-și caute mântuirea. Prin povețele ce le da, crezând, că-i maica Dumineca, poporul deveni fanatic. Credea până la nebunie, că această femeie, cu trup omenesc, este trimisă de Dumnezeu, să facă îndreptarea păcatelor multe, încuibate în omenire. **Protopopul tractului, primpretorele Jamului, nu cutezară să combată și să dizolve aglomerația, de pe străzile comnei V....., care așteptă, zile de-a rândul, pe stradă ca să ajungă să primească mântuirea și însănătoșirea. Călugărul Macarie Gușcă, dela mănăstirea Godinova, cuteză a combate pretinsa sfințenie a acestei femei neputincioase și bolnave de nervi. Indrăzneala acestui călugăr eră s'o plătească cu vieața, dacă nu eră salvat de câțiva oameni mai puțin pătimiși, și înflăcărați de sfințenia acestei femei scrintite. Administrația, cu ajutorul unui pluton de jandarmi, a reușit a prinde pe Doamna Sfântă, împreună cu pre profetii săi și a-i arestă. — Poporul, în urma acestei arestări, s'a împrăștiat.** Până aci Domnul Novacovicu. Să prea poate, că această „legendă“, ar fi trecut, pur și simplu, în bogăția de folclor, dacă ideea mea de-a exemplifica afirmarea, că poporul este credul, nu mă reținea s'o apreciez după cuviință.

Te pomenești, de-odată că auzi în sat la tine ori la alții, că în cutare loc, este un sfânt; ori cutare om vine trimis dela Dumnezeu, cu o misiune specială. Lumea se adună, se agită, la început neîncrezătoare, ca pe urmă, să devină fanatică. Se aruncă de un nebun peatra în fântână și zece înțelepți n'o pot scoate afară.

Chestia cu venirea maicei Dumineca, relatată de folcloristul meu, ia proporții înspăimântătoare, și se revoltă cu cât o adâncești mai mult. *Această mare grijă pe care trebuie s'o aibă prooșimea, ca neconținut să predice poporului, adevărurile dumnezeiești, precum și în ce chip are să se ferească de credulitate.*

Vine un baptist, anabaptist, azi, iar poporul mâne să-i creadă? Preotul a pierit, povăța

lui a murit? Trece prin comună un nenorocit de flașnetar, — însoțit de o babă oarbă, — el cântă din flașneta monotonă, iar baba „prezice“. E popor cuminte, care, azi aude și mâne să ia, după „prezicerile“ babei? Vine o nebună și-ți umple satul, prin „proroci“ mincinoși, că ea are chemare să scoată lumea din păcate și pe cei bolnavi să-i vindece. Ți-o „prezic“ teribilă, alai în calea ei, volbură, iar tu, când o vezi cum își dă ochii peste cap, cum schimbă fața, ca o epileptică, — om în toată firea, — să-i crezi năzbâțiile și protopopul să nu cuteze a-i combate profetia, căci atunci cade mort, de furia poporului?

Mintea sănătoasă refuză a nu însoți „credința“, unui astfel de popor cu întregul ei dispreț. Folcloristul, în durerea lui sufletească găsește, totuși o scuză pentru români, că fac aceasta vezi pentru că sunt, bieții de ei mai proști, dar uite minunea! „Chiar și nemții din Anina Șteier încă mergeau la dânsa (la maica Dumineca) ca să-și caute mântuirea“. Adică s'a terminat! E capătul lumii și ne prăpădim. Când și poporul german cult, a prins dragoste de profețiile și puterea vindecătoare a unei nebune, vedeți bine că nu vom dobândi mântuirea în veci! Și iadul nu-i departe!

Iar dacă „protopopul tractului“ (ședea în Jam) și „primpretorele Jamului“, nu cutezară de furia poporului fanatizat, să arate poporului rătăcirea acestei nebune pretăcute, cu profetii ei — de sigur plătiți, — și dacă nici prea cucernicul călugăr Macarie Gușcă, dela Sf. Mănăstire Godinova, n'a reușit să-i închidă acestei șarlatane gura, — a venit în sfârșit, plutonul de jandarmi, a arestat-o cu profetii cu tot, — iar poporul fanatizat a început să se trezească, poate să se rușineze, și, „în urma acelei arestări s'a împrăștiat“.

Stărea aceasta de spirit arată până la ce grad de slăbiciune, de credulitate este coborât poporul nostru. Pretutindeni sunt case culturale pe satele noastre. Unde nu sunt, se vor mai face. Aceste case ar trebui să meargă paralel cu școala; în unele părți să-i țină locul. Activitatea preotului, să zicem continuarea predicii, are și poate avea aici frumos rezultat, întru combaterea credulității în popor. E, de sigur, durere mare, să ne știm atât de înapoiați; dar durerea e fără de margini, când poporul, care

ți-a zis „părinte“ din respect și convingere zeci de ani, să se ieie ca copiii după maimuță, pe urmele celor bătuți de vânturi, a doua zi, ori imediat, ce i-a fost dat nenorocul să întâlnească, de pildă, pe maica Dumineca . . .

Adesea și pe alte terene ale vieții publice natural în alte forme, dar o găsim pe „Maica Dumineca“ în demagogia unor intelectuali, cari se cred stăpâni, — și o clipă sunt chiar, — pe credulitatea poporului. Pe urmă, ca de un vis rău, oamenii își reviu și abia de-și mai aduce aminte de existența ei.

Este interesant apoi și faptul, că legenda noastră este o tristă realitate și nici de cât o scornitură, ori o producțiune literară a poetului popular anonim; dar, de-o parte gravitatea cazului însuși și epoca de când s'a întâmplat, o prezintă sub aspectul depărtării ca pe o creațiune poetică de domeniul fantaziei.

Fraților preoți le zic, cu toate acestea: „Mustră, ceartă, cu îndelungă răbdare și cu învățatură“, — cu vreme și fără vreme,*) ca să scoatem sufletele „dela moarte“, în lumina progresului științific și prin farmecul izbăvitor al credinței lui Christos.

Alexandru Munteanu
protopopul Bisericii Albe.

ȘTIRI

Retribuțiunile preoțești pe luna Iulie a. c. s'au ridicat dela administrația financiară din Lugoj, asemnându-se la locurile, de unde preoții le primesc de obicei.

Sporirea taxelor asupra alchoolului. Taxele de consumație asupra spirtului și asupra beuturilor spirtuoase s'au sporit cu începere dela 14 Iulie 1926 în urma legii votate de Adunarea deputaților în 13 Iulie, iar de Senat în 14 Iulie a. c. Această lege cuprinde între altele și dispoziția, că autorizație pentru noi cazane nu se va mai da.

Primirea elevilor în institutul de surdo-muți din Timișoara. În institutul de surdo-muți din Timișoara se primesc mai mulți copii surdo-muți, în etate de 7-10 ani. Cei ce sunt lipsiți de mijloace materiale vor fi primiți ca bursieri. Cererile de primire trebuie să

se înainteze de urgență și cel mai târziu până la 15 August la direcțiunea institutului surdo-muților (Timișoara, Str. Doja 15.)

Numire. Dl Dănilă Ilițescu, subrevizor școlar de control în județul Severin a fost numit pe ziua de 1 Iulie 1926 ca revizor școlar al județului Caraș, iar dl Ștefan Drăgulescu, revizor școlar cu delegație și-a reluat pe aceeași zi postul de subrevizor școlar de control al circumscripției Oravița din județul Caraș.

Ravagiile potopului. În comuna Crușovăț, ieșind apa Mehadicei din matcă, a nimicit patru case și a rupt o parte din zidul, care înconjură avlia bisericii, precum și cinci metri din avlie.

Tot așa s'a prăbușit și casa parohială din comuna Dezești, în urma revărsării râului Pogănici, cauzând astfel o pagubă de 100.000 Lei.

Replantarea pădurilor. Întrucât în timpul din primii ani după război proprietarii pădurilor administrate de stat nu au respectat obligațiunile impuse prin amenajamente sau regulamente de exploatare de a regenera parchetele exploatare, invocând timpuri anormale și întrucât în ultimii ani s'a trecut la starea normală, Ministerul Domeniilor, Casa Pădurilor, Direcțiunea Plantațiilor pune în vedere proprietarilor pădurilor administrate de Stat, că pe viitor nu li-se vor mai da autorizație de tăcere parchetului anual, până ce nu vor fi regenerat în întregime parchetele exploatare și neregenerate. Întrucât regenerarea parchetelor cade în sarcina proprietarilor pădurilor administrate de stat, ei sunt obligați a-și procura semințele sau puietii necesari, recoltând atât semințele, de care au nevoie, cât și înființând pepiniere, pentru a cultiva puietii necesari.

Fapte vrednice de laudă. Dl Ioan Balogh notar cercual în Curtea, și prim-epitrop al sf. biserici din această comună în nenumărate rânduri și-a arătat iubirea sa față de sfântul lăcaș al Domnului din acea comună, pe altarul căruia a adus însemnate jerte, anume: În comuna Curtea a donat sf. biserici suma de 5000 Lei, iar în calitate de prim-epitrop, în decurs de 3 ani a ridicat capitalul de 22.000 Lei al sf. biserici la 148.000 Lei. A câștigat apoi piatra necesară pentru fundamentul unei biserici noi în valoare de cca 17.000 Lei.

La depunerea pietri fundamentale a sf. biserici din comuna Fărășești, a donat împreună cu evlavioasa D-Sa soție Maria Leucuția suma de 2000 Lei. — În Curtea, crucea de piatră de lângă sf. biserică a scăpat-o de dărâmare, reparându-o pe spesele sale, cheltuind suma de 4000. — Lei.

Amintesc încă, că în notariatul Dlui notar Ioan Balogh nici o biserică n'a rămas nedonată de D-Sa și soția Maria Leucuția.

D-Sa dovedește prin fapte vrednice de laudă, că pe lângă administrarea a șase comuni cu dragoste și iubire adevărat creștinească își rezervă timp, ca să se ocupe și cu afacerile sfintelor biserici, stând în ajutorul lor.

A. V.

*) 2 Timotei, 4, 2.

SPICUIRI.

Lumea o carte...

Un învățat a întrebat odată pe cuviosul pustnic s. Antonie Cel Mare: de unde a învățat atâta știință în pustie fără cărți și fără învățator? S. Antonie a răspuns: Cartea mea este lumea aceasta. Lumea este o uriașă carte deschisă, care e scrisă toată cu degetul lui Dumnezeu. Soarele, luna, stelele sunt tot atâtea cifre care vestesc lămurit că Dumnezeu a creat ceriul și pământul, el ne-a făcut și pe noi. Privirea lumii acesteia create mă învață întocmai, că există Dumnezeu, precum după urmele vizibile de pe nisip cușosc, că om sau animal a umblat pe acolo. După aceea mai observăm, că în lume fiecare ființă își are legea sa, după toamnă vine iarnă, după primăvară urmează vara și întors încă nu s'a întâmplat. Oare cine a învățat rândunica să-și facă cuib sau cine a învățat albina să construiască admirabilele celule simetrice? Cine a dat pământului rod și floarei miros? cum de ajung în nori apele mărilor? Celce crede că se poate zidi o casă fără zidar, numai acela poate crede că natura și lumea, cari de milioane de de ori sunt mai admirabile, că toate palatele, ar fi fost create fără creator. Numai acela zice că nu-i Dumnezeu, care n'are minte. Cine nu găsește în lume pe Dumnezeu, acela nu-l va putea afla nici în cer. Privirea lumii acesteia văzute și glasul conștiinței din noi ne învață deopotrivă că este Dumnezeu. Când sunteți pe câmp sub cerul liber și vedeți deasupra capului vostru noaptea milioanele de stele, pe cari le cârmuește, când în praful pământului vedeți milioanele de insecte ce mișună încoaci și încolo, pe cari le hrănește, sau când acasă tăiați o bucată de pâine, darul lui Dumnezeu: laudați numele lui cel sfânt, vă proșterneți înaintea lui și ziceți: „Mare ești Doamne! și minunate sunt lucrurile Tale și nici un cuvânt nu este destul spre lauda minunelor Tale.“!

Icoana prețioasă.

Un nobil roman și-a arătat odată regelui Attalus toate scumpeturile și lucrurile de valoare. Dintre toate cele văzute o icoană i-a plăcut mai cu seamă regelui, care a și întrebat pe proprietar dacă-i dispus cumva a i-o vindé. Nobilul s'a

învoit, dar neștiind nici el ce valoare ar avea icoana, a dat voie regelui să-i ofere oricât după bunul său plac. Regele a început a-i număra o sumă mare de bani, iar nobilul a încremenit văzând prețul mare al icoanei, a îngenunchiat înaintea regelui și i-a zis: Domnul și regele meu! dacă știam că icoana aceasta de așa mare valoare și preț este, nu m'aș fi învoit deloc s'o vind. Deci te rog permite ca icoana să rămână și mai departe a mea.

Sufletul omului este asemenea acestei icoane scumpe și cu greu de prețuit, pentru care însuș Mântuitorul atâtea patimi chinuri și răstignire a răbdat. Cu aceste patimi a plătit el scump prețul sufletului omenesc, imaginea exactă a dumnezeirii.

Ani ploioși.

Ploile necurinate din vara aceasta adevăresc cuvintele scripturii: Toate cele ce au fost, acele iarăș vor fi... nimic nou sub soare. (Ecl. 1 9). Pe baza datelor dintr'o cronică veche au fost mulți ani ploioși, așa că în anul 1315 a plouat dela mijlocul lui Maiu până la finea anului toată ziua; în anul 1401 a plouat dela mijlocul lui Martie până la finea lui Septemvrie; în 1405 a plouat începând cu August până la anul nou 1406; în 1468 a plouat pe timpul secerișului atât, că sămănăturile au rămas pe câmp neseccate; în 1528 au fost dela finea lui Iulie până la jumătatea lui Noemvrie numai 4 zile senine; în 1579 a fost un an așa de umed, că drumurile caselor au fost pardosite cu grinzi și lemne ca să se poată căra bucatele de pe câmp; în 1585 a fost o toamnă așa umedă, că sămănăturile adunate de mai nainte în grămezi, numai iarna pe săniile au fost trase de pe câmp; în 1588 a plouat vara și toamna fără întrerupere 23 săptămâni; în 1617 după o furtună continuă a plouat atât, că ținuturi mai afunde s'au prefăcut în lacuri; în 1660 a plouat dela Rusalii până toamna târziu neconținut iar, sămănăturile s'au stricat; în 1752 a plouat și au fost furtuni toată vara și toamna, numai în luna lui Octomvrie a fost timp mai plăcut; în 1790 dela mijlocul lui Iunie până la începutul lui Septemvrie ploii neîntrerupt.

Trad. de N. V. preot.

CONCURSE.

Se escrie concurs pentru întregirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă octogenarul preot Simeon Ciulin din Răcăjdia protopresbiteratul *Bisericii-Albe*, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. $\frac{1}{3}$ din sesiunea parohială de 30 jugere și anume: dela „Oherland“ 8 jug. și dela „Gaiu Encii“ 2 jug.

2. $\frac{1}{3}$ din stola uzitată.

De locuință se va îngriji alesul capelan.

Dările le va plăti capelanul în proporția venitelor.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta cererile de concurs adresate comitetului parohial din Răcăjdia P. O. oficiu protopresbiteral în Răcăjdia, având a se prezenta în sf. biserică cu 8 zile înainte de alegere, cu aprobarea protopresbiterului tractual, pentru a-și dovedi aptitudinile în cântare și oratorie.

Răcăjdia, din ședința extraordinară a comitetului parohial, ținută la 10 Maiu 1926.

Nicolae Goian

preș. com. par.

Gheorghe Guga

not. com. par.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

* *

În baza ordinului Venerabilului Consistor ddo 25 Noemvrie 1925 Nr. 4617 B. ex. 1925, se escrie concurs, pentru întregirea parohiei a II de clasa a III-a din *Câlnic*, protopresbiteratul. Bocșa-montană, cu termen de 30 de zile, dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. $1\frac{1}{2}$ sesiune parohială, adecă 45 jugere, după care alesul preot va plăti impozitele.

2. Birul parohial — 20 litre porumb sfărâmat — de fiecare casă.

3. Stola uzitată.

În lipsa, de casă parohială, alesul preot are a se îngriji singur de locuință.

Doritorii d'a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta recursul lor Prea On. Oficiu protopresbiteral din Bocșa-montană, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare, cu prealabila încunoștințare a Protopresbiterului tractual, în s. biserică, spre a-și arăta dăbateritatea în oratorie și cântare, dar nicidecum în ziua alegerii.

Câlnic, din ședința comitetului parohial, ținută la 14 Februarie 1926.

Petru Ieremia m. p.
președ. com. paroh.

Ioan Todor m. p.
not. com. paroh.

Nr 6/1926.

1—3

De acord cu mine: *Mihail Gașpar*, protopop.

CONVOCARE.

Domnii acționarii ai „*Băncii de Credit din Caransebeș S. A.*“ sunt invitați la a

XIV adunare generală ordinară,

care se va ținea în Caransebeș la 15 August 1926 a. c., la orele 10 a. m., în localitățile institutului.

Ordinea zilei:

1. Alegerea a dour acționari pentru autentificarea protocolului.

2. Raportul Direcțiunei și Comitetului de supraveghiere despre anul de gestiune expirat. Petrectarea bilanțului. Darea absoluturului.

3. Propunerea referitor la desființarea și lichidarea societății.

4. Desbaterea eventualelor propuneri făcute în Caransebeș, la 1 August 1926.

Direcțiunea

Direcțiunea școlii superioare de comerț a statului din Orșova.

Nr. 429 1925/26.

Aviz școlar.

La școala superioară de comerț cu internat a statului din Orșova, înscrierile se fac între 20 August și 4 Septembrie 1926.

În internat se primesc 45 de elevi, dintre care 10 gratuit, 20 solvenți și 15 semisolvenți.

Petiționarii vor avea la bază 4 clase de curs secundar inferior.

Când efectivul clasei I. nu se va împlini, se va primi și absolvenții școlilor elementare de comerț, fiind supuși la un examen de diferență al cursului secundar inferior.

Orșova, 20 Iulie 1926.

Direcțiunea

La Tipografia și Librăria Diecezană, Caransebeș

a sosit un mare transport de:

ORNATE BISERICESTI

Legătoria „DIECEZANA“ Caransebeș

execută tot soiul de lucrări de compactorie

Leagă cărți bisericești
în mod artistic.

Specialitate în mape de birou
în piele, mătăasă, peluche, etc.

◆
Produce ori și ce fel de
articole de galanterie.

◆
Primește biblioteci și registre
de birou spre legare.

👉 **Clinică de păpuși** 👈
(Reparări de păpuși).

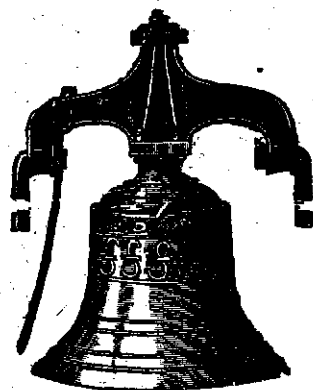
AVIZ!

AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștiința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP“.

O turnătorie pentru aramă și metal special ca fosforbronz, manganbronz electrobronz special, aramă roșie, lagăr pentru osii (*Walzenlager*) de prima calitate, șuruburi (*Druckmutter*), roți spirale (*Schneckenräder*), teascuri pentru ceară (*Wachspressen*), cutii (*Büchsen*) și altele.

Apoi o turnătorie de **fer și de clopote** pentru biserici și particulari, de orice mărime și din orice metal, pentru sunetul armonios al cărora luăm deplină garanță.

Primum spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model. Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

👉 **cu prețuri foarte mici.** 👈